

En regionplans retningslinier for råstofudnyttelse vil formentlig navnlig gå ud på en markering af dels arealer, som ud fra forskellige modstående samfundshensyn ikke bør anvendes til råstofindvinding, dels arealer, hvor der generelt set ikke gør sig særlige hensyn gældende, som vil komme i konflikt med en råstofudnyttelse. Det vil formentlig være yderst sjældent, at en regionplan positivt kan udpege arealer til råstofindvinding.

I det omfang, hvori en regionplan angiver arealer, som ikke bør anvendes til råstofudnyttelse, vil tilstedeværelsen af regionplanen lette behandlingen af senere konkrete ansøgninger om tilladelse til råstofindvinding. Er regionplanens retningslinier ikke i sig selv til hinder for en råstofindvinding, må der gennem høringssystemet i medfør af råstofloven tages stilling til den konkrete ansøgning. Det vil således ikke fremgå af regionplanens retningslinier for arealanvendelsen, om der inden for et givet område er særlige forhold som f. eks. fortidsminder, byggelinier el. lign., der kan få betydning for myndighedernes stillingtagen til det enkelte gravningsprojekt. Endvidere skal der under alle omstændigheder tages stilling til en udnyttelsesplan, herunder hvor dybt der må graves, hvorledes pladsen skal afskærmes, og hvordan området skal reableres, jfr. råstoflovens bestemmelser herom.

Sammenfattende kan spørgsmålet derfor besvares derhen, at der ikke under udarbejdelsen af en regionplan skal foretages høringer i råstoflovens forstand, og at den procedure, der er foreskrevet i råstofloven for behandling af enkeltsager, må opretholdes, idet der herved sigtes mod varetagelsen af hensyn af langt mere detaljeret karakter, end det er tilfældet ved regionplanens retningslinier om arealanvendelsen.

Spørgsmål 9:

Kan ministeren give udvalget en liste over de planlægningsorganer, der har relation til hele planlægningslovgivningen?

Svar:

Ud over den i almindelighed ulovbestemte sektorplanlægning, der finder sted i fagministerierne og/eller centrale styrelser, er den fysiske planlægning — sektorplanlægning så vel som sammenfattende stedplanlægning — i det væsentlige henlagt til

amtsrådene og/eller kommunalbestyrelserne.

A. Amtsrådene udfører således (eller skal ifølge fremsatte lovforslag udføre):

1) *Vejplanlægning* i henhold til §§ 26 ff. i lov om offentlige veje (nu lovbekendtgørelse nr. 423 af 11. september 1972).

Amtsrådernes vejplanlægning omfatter planer for de anlæg af nye landeveje, større forlægninger af bestående landeveje og andre større anlægsarbejder, der efterhånden tænkes udført på landevejsnettet. Amtsrådernes vejplaner skal ikke godkendes af nogen anden myndighed, men vejdirektoratet og den eller de berørte kommunalbestyrelser kan kræve eventuelle meningsuligheder afgjort af ministeren for offentlige arbejder. Vejplanlægningen er kontinuerlig, og et nyt vejprojekt kan når som helst optages på vejplanen.

Amtsrådene bistår vejdirektoratet i planlægningen af hovedlandevejsnettet i overensstemmelse med de særlige samarbejdsregler med staten.

Amtsrådene er endvidere godkendelsesmyndigheder for den primærkommunale vejplanlægning, jfr. nedenfor under B 4.

Af hensyn til koordineringen med kommunernes vejplanlægning og planlægningen af hovedlandevejsnettet er der nedsat særlige *vejplanudvalg* for hver amtskommune. I disse vejplanudvalg er både staten, amtssrådet og primærkommunerne repræsenteret.

Endvidere er amtsrådene godkendelsesmyndigheder for de kommunale *vejvedtægter*, jfr. §§ 10 ff. i lov nr. 288 af 7. juni 1972 om private fællesveje; afvigelser fra den af ministeren for offentlige arbejder udarbejdede standardvedtægt skal dog forelægges ministeren til godkendelse.

Om de særlige *vejadgangsudvalg*, der nedsættes af amtsrådene, henvises til nedenfor under C 3.

2) *Kloakplanlægning* i henhold til landbrugsministeriets bekendtgørelse af 4. juni 1970 om tilsyn med vandløb og kontrol med forurening af vandområder.

Planlægningen omfatter navnlig amtsvandløbene og de vigtigste kommunevandløb, der hører til et amtsvandløbssystem. Planlægningen tager sigte på først at tilvejebringe oversigter over forureningsgraden og dernæst at foreslå kommunalbestyrelserne